

157

ROZPORZĄDZENIE MINISTRA ŻEGLUGI

z dnia 14 maja 1963 r.

w sprawie ustalenia granicy terytorialnej morskiego portu rybackiego w Trzebieży.

Na podstawie art. 6 ust. 1 dekretu z dnia 2 lutego 1955 r. o terenowych organach administracji morskiej (Dz. U. Nr 6, poz. 35) zarządza się, co następuje:

§ 1. Granicę terytorialną morskiego portu rybackiego w Trzebieży ustala się, jak następuje:

Poczynając od punktu granicznego nr 1 położonego przy styku ogrodzenia portowego z wodą, granica biegnie 112 m linią prostą na południowy zachód do punktu granicznego nr 2 włączając teren stoczni rybackiej w granice portu, następnie skręca pod kątem 200° i biegnie 78 m linią prostą na południowy zachód do punktu granicznego nr 3 położonego przy drodze polnej włączając drogę w granice portu. Od punktu nr 3 granica skręca pod kątem 230° i biegnie 35 m na południowy zachód do punktu granicznego nr 4 położonego przy nabieżniku nawigacyjnym. Od punktu nr 4 granica biegnie na południowy wschód po wschodniej krawędzi tego nabieżnika do punktu granicznego nr 5, następnie skręca na południowy zachód i biegnie po południowej krawędzi nabieżnika do punktu granicznego nr 6, włączając nabieżnik w granice portu. Od punktu nr 6 granica biegnie 27 m na południowy zachód do punktu granicznego nr 7 położonego na północnej stronie ul. Kwiatkowskiego, następnie skręca pod kątem 135° i biegnie 62 m linią prostą na północny zachód po północnej stronie ul. Kwiatkowskiego do punktu granicznego nr 8 położonego przy bocznicy kolejowej. Od punktu nr 8 granica biegnie 140 m na północny zachód po północnej stronie ul. Portowej przez punkt graniczny nr 9 do punktu granicznego nr 10 położonego przy rozgałęzieniu ul. Portowej. Od punktu nr 10 granica skręca pod kątem 90° i biegnie 35 m linią prostą na północny wschód do punktu granicznego nr 11 położonego 15 m od zachodniej krawędzi Basenu Nr 2, następnie skręca pod kątem 228° i biegnie 94 m linią prostą na północny zachód do punktu granicznego nr 12 położonego 12 m od południowej strony krawędzi Basenu Nr 1, włączając budynek Państwowego Instytutu Hydrologiczno-Meteorologicznego w granice portu. Od punktu nr 12 granica skręca pod kątem 210° i biegnie 25 m na północny zachód do punktu granicznego nr 13 położonego przy skrzyżowaniu ul. Portowej. Od punktu nr 13 granica skręca pod kątem 114° i biegnie 125 m linią prostą na północny wschód do punktu granicznego nr 14, następnie skręca pod kątem 260° i biegnie 71 m linią prostą na północny zachód do punktu granicznego nr 15. Od punktu nr 15 granica skręca pod kątem 260° i biegnie 19 m linią prostą

na południowy zachód do punktu granicznego nr 16 położonego przy nabieżniku nawigacyjnym, następnie biegnie linią łamaną przez punkty graniczne nr 17 i nr 18 stanowiące narożniki nabieżnika do punktu granicznego nr 19, włączając nabieżnik w granice portu. Od punktu nr 19 granica biegnie 40 m na południowy zachód do punktu granicznego nr 20 położonego 10 m od południowo-wschodniej krawędzi Basenu Północnego. Od punktu nr 20 granica skręca pod kątem 90° i biegnie 240 m linią prostą na północny zachód w odległości 5 m od zachodniej krawędzi Basenu Północnego przez punkty graniczne nr 21 i 22 do punktu granicznego nr 23, następnie skręca bardziej na północny zachód i biegnie 60 m linią prostą do punktu granicznego nr 24. Od punktu nr 24 granica skręca pod kątem 90° i biegnie 83 m linią prostą na północny wschód do punktu granicznego nr 25 położonego przy wejściu północnym, następnie przecina linią prostą wejście północne i biegnie do wschodniej krawędzi północnego mola wyspy. Granica portu od strony północno-wschodniej biegnie naturalną linią brzegową Zalewu Szczecińskiego, włączając całą „Wyspę Falochron” wraz z falochronami w granice portu, dalej biegnie brzegiem Zalewu Szczecińskiego do punktu granicznego nr 1.

Granice portu obejmują również enklawę położoną na wysokości punktu granicznego nr 12 i 13 po przeciwległej stronie ul. Portowej, gdzie znajdują się objekty administracyjne kapitanatu portu.

Granice enklawy:

Poczynając od punktu granicznego nr 26 położonego w odległości 2 m od północno-wschodniego narożnika budynku kapitanatu portu granica biegnie na południowy wschód po linii płotu usytuowanego na fundamencie przez punkt graniczny nr 27, następnie skręca łukiem na południowy zachód i biegnie przez punkt graniczny nr 28 do punktu granicznego nr 29. Od punktu nr 29 granica skręca pod kątem 90° i biegnie 28 m linią prostą na północny zachód do punktu granicznego nr 30, następnie skręca pod kątem 90° i biegnie 47 m na północny wschód do punktu granicznego nr 26, zamykając enklawę.

§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Żeglugi: S. Darski

158

OBWIESZCZENIE PRZEWODNICZĄCEGO KOMITETU DROBNEJ WYTWÓRCZOŚCI

z dnia 5 czerwca 1963 r.

w sprawie ogłoszenia jednolitego tekstu rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych.

1. Na podstawie § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1963 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwo-

wych (Dz. U. Nr 17, poz. 92) ogłasza się w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw,

robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 6, poz. 17, z 1959 r. Nr 24, poz. 151, z 1961 r. Nr 20, poz. 100 i z 1963 r. Nr 17, poz. 92), z uwzględnieniem zmian wynikających z przepisów wydanych przed dniem ogłoszenia jednolitego tekstu i z zastosowaniem ciągłej numeracji paragrafów, ustępów i punktów.

2. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych nie obejmuje:

- 1) § 37 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. Nr 6, poz. 17) w brzmieniu:

„§ 37. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 11 lutego 1958 r.”.

- 2) § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 marca 1959 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. Nr 24, poz. 151) w brzmieniu:

„§ 2. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia”.

- 3) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego

1961 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. Nr 20, poz. 100) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia z wyjątkiem przepisu § 1 pkt 2, który wchodzi w życie po upływie trzech miesięcy od dnia ogłoszenia”.

- 4) § 3 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 5 kwietnia 1963 r. zmieniającego rozporządzenie w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. Nr 17, poz. 92) w brzmieniu:

„§ 3. Rozporządzenie wchodzi w życie z dniem 1 maja 1963 r.”

3. Podany w załączniku do niniejszego obwieszczenia jednolity tekst rozporządzenia Rady Ministrów w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych nie obejmuje jako wygasłego przepisu § 2 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 21 lutego 1961 r. zmieniającego rozporządzenie z dnia 13 stycznia 1958 r. w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. Nr 20, poz. 100).

Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości:

W. Lechowicz

Załącznik do obwieszczenia Przewodniczącego Komitetu Drobnej Wytwórczości z dnia 5 czerwca 1963 r. (poz. 158).

ROZPORZĄDZENIE RADY MINISTRÓW

z dnia 13 stycznia 1958 r.

w sprawie dostaw, robót i usług na rzecz jednostek państwowych.

Na podstawie art. 3 ust. 3, art. 7 ust. 5, art. 9, art. 10 ust. 1 i 2 i art. 12 pkt 1 ustawy z dnia 28 grudnia 1957 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 3, poz. 7) zarządza się, co następuje:

I. Przepisy ogólne.

§ 1. Zamawiający może udzielić zamówienia po uprzednim stwierdzeniu istnienia potrzeby gospodarczej oraz ustaleniu ścisłych jej rozmiarów.

§ 2. Przed udzieleniem zamówienia zamawiający powinien ustalić najkorzystniejszy sposób jego wykonania; w szczególności w odniesieniu do robót i usług zamawiający powinien rozważyć, czy nie mogą być one wykonane we własnym zakresie w sposób równie korzystny lub korzystniejszy.

§ 3. 1. Nie wolno udzielać zamówień osobom, co do których istnieją uzasadnione przypuszczenia, że nie wykonają należycie przyjętego zamówienia.

2. Udzielanie zamówień pośrednikom jest dopuszczalne w przypadku, gdy czynności pośrednika wykonuje powołane

do tego przedsiębiorstwo uspołecznione. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości może ustalić inne przypadki, w których udzielanie zamówienia pośrednikowi będzie dopuszczalne.

3. Zamówienie, którego przedmiotem jest świadczenie podlegające opodatkowaniu podatkiem obrotowym lub dochodowym, może być udzielone jedynie jednostce gospodarki nie uspołecznionej, która posiada pokwitowanie na uiszczenie opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego na bieżący rok podatkowy bądź kartę podatkową na ten okres. Jeżeli sporządzenie umowy na piśmie nie jest wymagane, należy wskazać w rachunku za wykonane świadczenie numer pokwitowania bądź karty podatkowej oraz nazwę organu finansowego, który wydał pokwitowanie bądź kartę.

4. Przedsiębiorstwu przemysłowemu, handlowemu lub rzemieślniczemu gospodarki nie uspołecznionej zamówienie może być udzielone jedynie po wykazaniu się przez to przedsiębiorstwo posiadaniem odpowiedniego uprawnienia przewidzianego odrębnymi przepisami.

5. Nie wolno udzielać zamówień pracownikowi jednostki gospodarki uspołecznionej na dostawy, roboty i usługi,

których wykonanie należy do zakresu działania jednostki gospodarki uspołecznionej, zatrudniającej tego pracownika. W wyjątkowo uzasadnionych przypadkach jednostka nadrzędna zamawiającego może jednak udzielić zezwolenia na takie zamówienie.

§ 4. 1. Przepisy ustawy z dnia 28 grudnia 1957 r. o dostawach, robotach i usługach na rzecz jednostek państwowych (Dz. U. z 1958 r. Nr 3, poz. 7), zwanej w dalszym ciągu „ustawą”, nie mają zastosowania do skupu:

- 1) artykułów wytwarzanych przez gospodarstwa rolne, ogrodnicze, hodowlane, rybne i leśne — od posiadaczy tych gospodarstw;
- 2) runa leśnego — od zbieraczy;
- 3) przedmiotów przeznaczonych do dalszej odsprzedaży, skór surowych i odpadów poubojowych z uboju gospodarczego, odpadów produkcyjnych i pokonsumpcyjnych oraz używanych opakowań — od ludności;
- 4) kamienia i kruszyw naturalnych — od ludności;
- 5) wszelkich artykułów objętych przepisami o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia, jeśli skup dokonywany jest w trybie przewidzianym tymi przepisami.

2. Przepisy ustawy nie mają również zastosowania do zamówień udzielanych na roboty kominiarskie.

II. Zasady udzielania zamówień.

§ 5. 1. Zamawiający ustala, do kogo należy skierować zaproszenie do składania ofert albo czy należy ogłosić przetarg.

2. Zamawiający może zaniechać zbierania ofert:

- 1) jeżeli zamówienie ma być udzielone jednostce wymienionej w art. 1 ust. 1 ustawy lub spółdzielni wydawniczej w zakresie działalności objętej statutem tej spółdzielni albo
- 2) jeżeli łączna wartość zamówienia nie przekracza 5.000 zł, a zamówienie służy do zaspokojenia doraźnej potrzeby zamawiającego,
- 3) jeżeli przedmiotem dostawy są:
 - a) artystyczne dzieła plastyczne w formie projektów, modeli lub prac gotowych albo
 - b) wzory dla przemysłu w formie projektów lub modeli wykonanych w materiale,
 a kierownik jednostki nadrzędnej wyrazi zgodę na udzielenie zamówienia i warunki umowy; jeżeli zamówienie jest udzielane na targach wzornictwa przemysłowego lub na wystawach artystycznych, zgoda kierownika jednostki nadrzędnej nie jest wymagana, gdy nabycie wzoru (dzieła) następuje po cenie ustalonej przez działającą na targach (wystawach) komisję wyceny wzorów,
- 4) jeżeli przedmiotem robót lub usług są remonty międzyrejsowe i awaryjne statków, a stocznie odmówią wykonania tych robót lub usług w terminie umożliwiającym zaplanowane wyjście statków z portu; Minister Żegluga określi szczegółowe zasady obowiązujące przy udzielaniu tego rodzaju zamówień,
- 5) jeżeli zamówienie ma być udzielone budowlanej spółdzielni pracy na wykonanie robót remontowo-budowlanych lub robót budowlano-montażowych, których wartość nie przekracza 1.000.000 zł i udzielenie takiego za-

mówienia zostało zaakceptowane przez właściwą wojewódzką komisję rozdziału robót budowlanych,

- 6) jeżeli zamówienie ma być udzielone indywidualnemu rzemieślnikowi w zakresie remontów budowlanych na wsi, a wartość zamówienia nie przekracza 20.000 zł.

3. Zamówienie, którego łączna wartość przekracza kwotę 100.000 zł, może być udzielone jednostce gospodarki nie uspołecznionej jedynie na podstawie przetargu, chyba że przeprowadzony przetarg nie dał wyniku.

4. Właściwy minister, a w zakresie jednostek podległych radom narodowym — przewodniczący prezydium wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej może zezwolić zamawiającemu na udzielenie w trybie bezprzetargowym określonej jednostce gospodarki nie uspołecznionej zamówienia, którego łączna wartość przekracza 100.000 zł, jeżeli z okoliczności faktycznych wynika, że wykonawcą może być tylko ta jednostka gospodarki nie uspołecznionej.

5. Jeżeli na skutek awarii zachodzi konieczność niezwłocznego udzielenia zamówienia jednostce gospodarki nie uspołecznionej, a łączna wartość zamówienia przekracza 100.000 zł, udzielenie takiego zamówienia może nastąpić w trybie bezprzetargowym za zgodą kierownika jednostki nadrzędnej zamawiającego.

6. Zamówienia w trybie bezprzetargowym mogą być udzielane rzemieślniczym spółdzielniom zaopatrzenia i zbytu na dostawy z zakresu objętego koordynacją branżową, jeżeli zjednoczenie koordynujące działalność w określonej branży na podstawie bilansu potrzeb i możliwości ich pokrycia stwierdzi niemożność wykonania zamówienia przez jednostki państwowe lub spółdzielnie pracy oraz konieczność wykonania danego zamówienia przez rzemieślniczą spółdzielnię, będącą uczestnikiem porozumienia branżowego. Do stwierdzenia konieczności wykonywania zamówień przez rzemieślnicze spółdzielnie uprawnione są te zjednoczenia, które uzyskają na to zgodę właściwego ministra, wyrażoną w porozumieniu z Przewodniczącym Komitetu Drobnej Wytwarzalności.

§ 6. 1. W zaproszeniu do złożenia oferty należy wskazać przedmiot, termin, miejsce oraz warunki wykonania zamówienia, natomiast nie wolno podawać cen orientacyjnych.

2. Oferta powinna zawierać dane wymienione w ust. 1, określać cenę jednostkową i sumę ogólną oraz okres czasu, przez który oferta wiąże oferenta, a także powinna zawierać oświadczenie oferentów wnoszących wspólną ofertę, że zobowiązania ich wynikające z oferty są solidarne, oraz wyszczególnienie załączników do oferty.

3. Oferta może ponadto zawierać w miarę potrzeby jeszcze inne dane lub oświadczenia, w szczególności wskazanie proponowanego zabezpieczenia.

§ 7. 1. Jeżeli udzielenie zamówienia rzemieślniczej spółdzielni zaopatrzenia i zbytu jest podyktowane względem na konieczność współdziałania przy wykonywaniu zamówienia kilku lub więcej rzemieślników oraz konieczność nadzoru nad realizacją całości zamówienia i jego skompletowaniem, zamówienie takie może być udzielone tej organizacji w trybie określonym w art. 2 ust. 2 ustawy także w tych przypadkach, w których łączna wartość zamówienia przekracza kwoty wskazane w art. 2 ust. 2 ustawy, jednak nie więcej niż do wysokości 300.000 zł — przy robotach remontowo-budowlanych i 50.000 zł — przy pozostałych robotach, usługach i dostawach.

2. W razie zbiegu jednakowo korzystnych ofert złożonych przez organizacje wymienione w ust. 1 oraz przez inne osoby organizacjom wymienionym w ust. 1 przysługuje pierwszeństwo do otrzymania zamówienia przed innymi jednostkami gospodarki nie uspołecznionej.

3. Przewodniczący Komitetu Drobnej Wytwórczości określi zasady obowiązujące przy podziale zamówień pomiędzy rzemieślników i przy sprawowaniu nadzoru nad wykonaniem zamówień.

§ 8. 1. Organizacji społecznej, która wykaże się posiadaniem zezwolenia Ministra Finansów na prowadzenie działalności gospodarczej, może być udzielone — w zakresie tej działalności i na warunkach tego zezwolenia — zamówienie w trybie określonym w art. 2 ust. 2 ustawy także w tych przypadkach, w których łączna wartość zamówienia przekracza kwoty wskazane w tym przepisie, z tym że dostawy mogą obejmować jedynie wyroby produkcji organizacji społecznej, niezbędne dla zaopatrzenia jednostek państwowych w artykuły zaopatrzeniowe lub obrotu towarowego.

2. Minister Finansów może w zezwoleniu ustalić kwoty zamówień na dostawy, roboty i usługi, jednak nie niżej kwot wskazanych w art. 2 ust. 2 ustawy.

3. Przepisy ust. 1 i 2 stosuje się odpowiednio do zamówień udzielanych spółkom handlowym, w których organizacja społeczna na podstawie zezwolenia Ministra Finansów posiada udział wynoszący ponad 50% kapitału zakładowego.

4. Do zamówień udzielanych organizacjom i spółkom wymienionym w ust. 1—3 nie stosuje się przepisów § 5 ust. 3 i § 10.

§ 9. Zamówienie na świadczenie, którego wykonanie nie wymaga uprawnienia przewidzianego odrębnymi przepisami, może być udzielone jednostce gospodarki nie uspołecznionej w trybie określonym w art. 2 ust. 2 ustawy, jeżeli łączna wartość zamówienia nie przekracza:

1) przy dostawach	2.500 zł;
2) przy robotach remontowo-budowlanych	30.000 zł;
3) przy pozostałych robotach oraz usługach	7.500 zł.

§ 10. 1. Jeżeli łączna wartość zamówienia przekracza kwotę wskazaną w art. 2 ust. 2 ustawy, zamawiający zawiadamia o zamiarze powierzenia zamówienia jednostce gospodarki nie uspołecznionej swoją jednostkę nadrzędną, właściwy wydział przemysłu, a w zakresie robót remontowo-budowlanych oraz dostaw materiałów budowlanych — wydział budownictwa i wydział właściwy w zakresie gospodarki mieszkaniowej prezydium wojewódzkiej (miasta wyłączonego z województwa) rady narodowej, przesyłając im odpis zaproszenia do złożenia ofert, sporządzonego w trybie określonym w § 6 ust. 1 albo w § 13 ust. 2.

2. Obowiązek przesyłania zawiadomień jednostce nadrzędnej nie dotyczy zamówień udzielanych przez naczelne organy administracji państwowej.

§ 11. 1. Ogłoszenie, o którym mowa w art. 5 ustawy, powinno być wywieszane co najmniej przez okres 7 dni w siedzibie zamawiającego; jeżeli zamówienie dotyczy określonego zakładu jednostki zamawiającej — ogłoszenie powinno być wywieszane również w tym zakładzie.

2. Zamówienie nie może być udzielone jednostce innej niż wymieniona w art. 1 ust. 1 ustawy przed upływem 7 dni od daty wywieszenia ogłoszenia. Nie dotyczy to przypadków, gdy na skutek nie przewidzianych zdarzeń powstała konieczność niezwłocznego udzielenia zamówienia.

3. Decyzja o konieczności udzielenia zamówienia jednostce innej niż wymieniona w art. 1 ust. 1 ustawy przed upływem 7 dni od daty wywieszenia ogłoszenia powinna być uzasadniona na piśmie. Dotyczy to również udzielenia zamówienia takiej jednostce pomimo zgłoszenia zastrzeżeń (art. 5 ust. 2 ustawy).

4. Postępowania określonego w art. 5 ustawy nie stosuje się przy udzielaniu zamówień przez jednostki podległe Ministrowi Obrony Narodowej lub Ministrowi Spraw Wewnętrznych.

5. Zamawiający może zaniechać postępowania określonego w art. 5 ustawy:

- 1) przy udzielaniu zamówień spółdzielni wydawniczej w zakresie działalności objętej statutem tej spółdzielni,
- 2) przy udzielaniu zamówień na dostawę artystycznych dzieł plastycznych w formie projektów lub prac gotowych,
- 3) przy udzielaniu na krajowych targach zamówień na wzory dla przemysłu w formie projektów lub modeli.

§ 12. Minister Finansów może ustalić uproszczony tryb udzielania zamówień nie uspołecznionym przedsiębiorstwom w ramach ich stałego współdziałania z przedsiębiorstwami zamawiającymi.

III. Postępowanie przetargowe.

§ 13. 1. Przetarg powinien być poprzedzony ogłoszeniem zaproszenia do składania pisemnych ofert, dokonany co najmniej na 10 dni przed terminem przetargu.

2. Zaproszenie do składania ofert należy sporządzić stosownie do zasad podanych w § 6 ust. 1, a ponadto oznaczyć w nim lokal oraz godziny, w których można przeglądać materiały i warunki przetargu, a także określić miejsce składania ofert oraz termin i miejsce przetargu.

3. Zaproszenie do składania ofert zamawiający ogłasza w miejscowym czasopiśmie codziennym lub fachowym bądź wywiesza w siedzibie prezydium powiatowej (miejskiej) rady narodowej właściwej ze względu na siedzibę zamawiającego lub miejsce wykonania zamówienia; w miarę potrzeby zamawiający może wykorzystać oba te środki albo zamieścić ogłoszenie w większej ilości czasopism.

4. Jeżeli łączna wartość zamówienia przekracza 100.000 zł ogłoszenie w czasopiśmie jest obowiązkowe.

§ 14. Odpis zaproszenia do składania ofert przesyła się do wiadomości jednostkom wymienionym w § 10 ust. 1, a ponadto w przypadkach określonych szczególnymi przepisami organom Najwyższej Izby Kontroli.

§ 15. Poszczególni ministrowie w porozumieniu z Ministrem Finansów mogą określić przypadki, w których zamawiający powinien pobierać wadium przetargowe, oraz warunki jego zwrotu.

§ 16. Oferta powinna odpowiadać wymaganiom określonym w § 6 ust. 2 i 3, a ponadto powinna zawierać oświadczenie

czenie, że oferent zaznajomił się z warunkami przetargu oraz z warunkami wykonania zamówienia i że przyjmuje je bez zastrzeżeń.

§ 17. 1. Oferta wraz z załącznikami powinna być złożona lub nadesłana pocztą pod adresem zamawiającego przed terminem przetargu; dotyczy to również pism zawierających zmianę lub cofnięcie oferty.

2. Kopertę zawierającą ofertę lub inne oświadczenia oferenta należy wrzucić do opieczętowanej skrzynki, umieszczonej w miejscu łatwo dostępnym dla oferentów.

§ 18. 1. Ofert albo pism zawierających zmianę lub cofnięcie oferty, które nadeszły pocztą przed powzięciem przez zamawiającego decyzji co do udzielenia zamówienia, nie należy uważać za spóźnione, jeżeli z datownika pocztowego wynika, że zostały nadane w urzędzie pocztowym nie później niż w przeddzień rozpoczęcia przetargu.

2. W wyjątkowych przypadkach, gdy tego wymaga interes zamawiającego, komisja przetargowa może przyjąć ofertę spóźnioną, jeżeli wpłynęła ona przed powzięciem przez zamawiającego decyzji co do udzielenia zamówienia.

§ 19. 1. Przetarg obejmuje część jawną i niejawną.

2. Oferenci lub ich upoważnieni przedstawiciele mogą być obecni na jawnej części przetargu.

§ 20. 1. Przetarg przeprowadza się komisyjnie, jednakże właściwi ministrowie mogą zarządzić, iż część niejawną przetargu przeprowadza się w innym trybie.

2. Komisja powinna składać się co najmniej z 5 osób, w tym 2 przedstawiciele rady robotniczej, a w razie jej braku — rady zakładowej (miejskowej).

§ 21. 1. Jawna część przetargu obejmuje:

- 1) stwierdzenie prawidłowości ogłoszenia przetargu,
- 2) stwierdzenie, czy skrzynka ofertowa i koperty są w stanie nie naruszonym,
- 3) otwarcie kopert, odczytanie zawartych w nich ofert i ustalenie, które oferty uznaje się za ważne,
- 4) sporządzenie protokołu z części jawnej z włączeniem ewentualnych wyjaśnień lub oświadczeń zgłoszonych podczas przetargu przez oferentów.

2. Bezpośrednio po zakończeniu części jawnej komisja przetargowa może zarządzić przetarg dodatkowy pomiędzy wybranymi oferentami lub porozumiewać się z poszczególnymi oferentami co do treści ich ofert.

§ 22. 1. W części niejawnej przetargu komisja przetargowa wybiera spośród ofert uznanych za ważne ofertę najkorzystniejszą, biorąc przy jej ocenie pod uwagę całokształt zgłoszonych warunków, jakość oferowanego świadczenia, solidność oferentów oraz ich uzdolnienia i techniczne przygotowanie do wykonania zamówienia, jak również zachowanie zasad określonych w art. 2 ustawy.

2. Wybór oferty powinien być pisemnie umotywowany.

§ 23. 1. Nieważne są oferty:

- 1) z których treści nie można wywnioskować, od kogo oferta pochodzi,

- 2) nie zawierające oznaczenia oferowanego świadczenia lub jego ceny,
- 3) spóźnione z wyjątkiem przypadków, o których mowa w § 18 ust. 2.

2. Za nieważne mogą być uznane oferty nieczytelne oraz oferty z nie omówionymi poprawkami.

§ 24. 1. Zamawiający, choćby tego w zaproszeniu do składania ofert nie zastrzegł, jest uprawniony do swobodnego wyboru oferty bądź do uznania, że przetarg nie dał wyniku.

2. Należy uznać, że przetarg nie dał wyniku, w razie braku co najmniej dwóch ważnych ofert lub w razie ustalenia, że żadna z rozpatrywanych ofert nie nadaje się do przyjęcia.

3. Decyzja stwierdzająca, że przetarg nie dał wyniku, powinna być uzasadniona na piśmie i podana do wiadomości oferentów.

§ 25. 1. O powzięciu decyzji co do wybrania oferty zamawiający zawiadamia pisemnie zainteresowanego oferenta w okresie ważności jego oferty.

2. Zawiadomienie to powinno wyznaczać termin do podpisania umowy, który nie powinien przekraczać 14 dni od daty doręczenia zawiadomienia. W przypadku uchylenia się od zawarcia umowy zawiadomienie oferenta o przyjęciu jego oferty traci moc, a oferent obowiązany jest do zapłaty zamawiającemu odszkodowania w wysokości co najmniej 10% jego oferty albo w wysokości złożonego przez oferenta wadium przetargowego. Przepis art. 8 ust. 3 ustawy stosuje się odpowiednio.

3. Do chwili wysłania zawiadomienia do oferenta o wybraniu jego oferty jednostkom gospodarki państwowej przysługuje pierwszeństwo do otrzymania — na ich wnioski — zamówienia na warunkach nie mniej korzystnych niż uzyskane w wyniku przetargu.

§ 26. Równocześnie z zawiadomieniem oferenta — także jednostki gospodarki państwowej w przypadku przewidzianym w § 25 ust. 3 — o wybraniu jego oferty zamawiający zawiadamia pozostałych oferentów o odrzuceniu ich ofert, wymieniając oferenta, którego oferta została wybrana.

IV. Umowa.

§ 27. 1. Umowa powinna być zawarta przed przystąpieniem do wykonania zamówienia.

2. Za umowę na piśmie uważa się również zamówienie bądź ofertę potwierdzoną pisemnie przez drugą stronę, jeśli dokumenty te zawierają dane, wyszczególnione w § 28 ust. 2.

§ 28. 1. Umową należy objąć postanowienia konieczne do zabezpieczenia interesów stron.

2. W szczególności umowa pisemna powinna zawierać:

- 1) oznaczenie stron zawierających umowę, datę i miejsce jej zawarcia,
- 2) określenie przedmiotu zamówienia,
- 3) wymienienie ceny jednostkowej i ogólnej należności wykonawcy ze wskazaniem pozycji obowiązującego cennika bądź nazwy organu, który tę cenę zatwierdził,

- 4) ustalenie terminu wykonania umowy,
- 5) określenie miejsca, sposobu i czasu odbioru świadczenia umownego oraz zapłaty za wykonane świadczenia,
- 6) określenie wysokości odszkodowania umownego za zwłokę, za niewykonanie umowy oraz za naruszenie przepisów pkt 8 niniejszego ustępu,
- 7) postanowienie, że w razie zwłoki w wykonaniu umowy zamawiający ma prawo odstąpić od umowy bez potrzeby udzielania dodatkowych terminów albo nie zwalniając wykonawcy od obowiązku uiszczenia odszkodowania umownego za zwłokę wyznaczyć mu nowy termin wykonania świadczenia lub też wykonać na jego koszt świadczenie zastępcze,
- 8) postanowienie, że bez zgody zamawiającego wykonawca nie może powierzyć wykonania umowy jednostce gospodarki niepaństwowej ani też przelewać na nią swoich praw wynikających z umowy, a to pod rygorem zapłacenia odszkodowania umownego; w razie naruszenia tego postanowienia zamawiający może ponadto odstąpić od umowy,
- 9) sposób zabezpieczenia przedmiotów powierzanych wykonawcy w związku z zamówieniem,
- 10) podpisy stron.

3. Postanowienia zawarte w ust. 2 dotyczące ceny jednostkowej (pkt 3), odbioru świadczeń (pkt 5) i odszkodowań umownych (pkt 6) nie dotyczą umów, których charakter wyłącza ich zastosowanie.

4. Jeżeli przedmiotem umowy jest świadczenie podlegające opodatkowaniu podatkiem obrotowym lub dochodowym, w umowie należy wskazać numer pokwitowania na uiszczenie opłaty związanej ze zgłoszeniem obowiązku podatkowego bądź karty podatkowej wykonawcy oraz nazwę organu finansowego, który pokwitowanie lub kartę wydał.

5. Niezależnie od danych wymienionych w ust. 1—4 strony zamieszczają w umowie postanowienia wynikające ze specyficznych cech danego zamówienia albo z przepisów szczególnych obowiązujących zamawiającego.

§ 29. 1. Odszkodowanie umowne na rzecz zamawiającego ustala się zależnie od wartości i znaczenia przedmiotu umowy:

- 1) w przypadku niedotrzymania terminu wykonania zamówienia albo poszczególnych jego części — w wysokości co najmniej 0,5% wartości opóźnionego świadczenia za każdy roboczy dzień zwłoki,
- 2) w przypadku niewykonania umowy — w wysokości co najmniej 10% wartości nie wykonanego świadczenia,
- 3) w przypadku naruszenia postanowień, o których mowa w § 28 ust. 2 pkt 8 — w wysokości co najmniej 20% wartości świadczenia.

2. Jeżeli zwłoka w wykonaniu części zamówienia uniemożliwia wykorzystanie całego świadczenia zgodnie z jego przeznaczeniem, odszkodowanie umowne ustala się w wysokości co najmniej 0,1% wartości całego zamówienia za każdy roboczy dzień zwłoki.

§ 30. W razie naruszenia przez wykonawcę przepisu art. 7 ust. 4 ustawy zamawiający, jeżeli nie korzysta z pra-

wa odstąpienia od umowy, może domagać się zapłaty odszkodowania w wysokości sumy wypłaconej lub należnej pracownikowi zamawiającego bez względu na wysokość szkody rzeczowej.

§ 31. Poszczególni ministrowie mogą w porozumieniu z Ministrem Finansów określić przypadki i warunki udzielania wykonawcom zaliczek.

V. Wykonanie umowy.

§ 32. 1. Świadczenie może być przyjęte po stwierdzeniu, że odpowiada warunkom zawartym w umowie.

2. W przypadkach gospodarczo uzasadnionych może być przyjęte świadczenie nie odpowiadające warunkom umowy po cenie odpowiednio obniżonej.

§ 33. 1. Przyjęcie (odbior) świadczenia może być dokonane komisyjnie lub jednoosobowo i powinno być stwierdzone protokołem odbioru, zawierającym oznaczenie osoby lub osób odbierających, czas i miejsce odbioru oraz określenie ilości, rodzaju i jakości odebranych świadczeń, a także innych okoliczności związanych z odbiorem, a w szczególności oświadczeń zgłoszonych w toku odbioru przez wykonawcę.

2. Celem zakwalifikowania jakości świadczenia i stwierdzenia jego zgodności z warunkami umowy, odbiór powinien być w stosownych przypadkach poprzedzony badaniem technicznym.

§ 34. 1. Uregulowanie należności za wykonane świadczenia następuje na podstawie rachunków i protokołów odbioru oraz innych dokumentów określonych przepisami szczególnymi.

2. Przed ostatecznym rozliczeniem z wykonawcą gospodarki nie uspołecznionej zamawiający powinien potrącić — z zachowaniem obowiązujących przepisów — wszelkie nadpłaty powstałe przy poprzednich wypłatach lub w wyniku rozrachunku z tym samym wykonawcą z innych tytułów.

VI. Przepisy końcowe.

§ 35. Przepisy rozdziałów II i III oraz § 28 ust. 2 pkt 6 i 8 oraz § 29 nie mają zastosowania do zamówień, o których mowa w art. 6 ustawy.

§ 36. Pozostają w mocy przepisy w sprawie umów o roboty budowlano-montażowe wykonywane na rzecz jednostek państwowych. Do umów tych stosuje się jednak przepisy ustawy, a także przepisy rozdziałów I—III oraz § 28 ust. 2 pkt 6 i 8, § 29 ust. 1 pkt 3 i § 30 niniejszego rozporządzenia.

§ 37. 1. Przepisy ustawy i niniejszego rozporządzenia dotyczące określenia przypadków, w których dopuszczalne jest udzielenie zamówień osobom nie będącym jednostkami gospodarki uspołecznionej, oraz trybu postępowania przy udzielaniu takich zamówień stosuje się do wykonawców wymienionych w art. 2 ust. 4 ustawy oraz do wszystkich innych wykonawców nie wymienionych w art. 2 ust. 1 ustawy, a w szczególności do stowarzyszeń, zrzeszeń przemysłowych — także wtedy, gdy zamówienie ma być udzielone na podstawie uzgodnienia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej (Dz. U. Nr 16, poz. 87).

2. Obowiązek poddania zamówienia kontroli społecznej (art. 5 ustawy) dotyczy również zamówień udzielanych spółdzielniom innym niż wymienione w art. 2 ust. 4 ustawy, z wyjątkiem przypadków, gdy zamówienie ma być udzielone na podstawie uzgodnienia, o którym mowa w art. 2 ust. 2 dekretu z dnia 16 maja 1956 r. o umowach dostawy pomiędzy jednostkami gospodarki uspołecznionej.

§ 38. Właściwi ministrowie mogą w miarę potrzeby określić szczegółowo tryb postępowania przetargowego, warunki udzielania zamówień, zawierania umów oraz odbioru świadczeń.

§ 39. Wykonanie rozporządzenia porucza się Prezesowi Rady Ministrów oraz wszystkim ministrom.

159

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 czerwca 1963 r.

w sprawie przyjęcia przez Ugandę i Jamajkę Konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia, podpisanej w Nowym Jorku dnia 22 lipca 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z paragrafem b) Konstytucji Światowej Organizacji Zdrowia, podpisanej w Nowym Jorku dnia 22 lipca 1946 r. (Dz. U. z 1948 r.

Nr 61, poz. 477) została przyjęta powyższa Konstytucja przez Ugandę dnia 7 marca 1963 r. i przez Jamajkę dnia 21 marca 1963 r.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

160

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 17 czerwca 1963 r.

w sprawie przystąpienia Japonii do Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych z dnia 13 lutego 1946 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że zgodnie z paragrafem 32 Konwencji dotyczącej przywilejów i immunitetów Narodów Zjednoczonych, zatwierdzonej przez Zgromadzenie Ogólne Narodów Zjednoczonych dnia 13 lutego 1946 r.

(Dz. U. z 1948 r. Nr 39, poz. 286) Rząd Japonii zgłosił dnia 18 kwietnia 1963 r. swoje przystąpienie do powyższej Konwencji.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz

161

OŚWIADCZENIE RZĄDOWE

z dnia 21 czerwca 1963 r.

dotyczące ratyfikacji przez Luksemburg Konwencji o uregulowaniu pewnych kolizji ustaw w przedmiocie weksli trasowanych i własnych wraz z Protokołem, Konwencji w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych wraz z Protokołem oraz Konwencji dotyczącej opłaty stemplowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych wraz z Protokołem, podpisanych w Genewie dnia 7 czerwca 1930 r.

Podaje się niniejszym do wiadomości, że dnia 5 marca 1963 r. Rząd Luksemburga złożył Sekretarzowi Generalnemu Organizacji Narodów Zjednoczonych dokument ratyfikacyjny Konwencji o uregulowaniu pewnych kolizji ustaw w przedmiocie weksli trasowanych i własnych wraz z Protokołem (Dz. U. z 1937 r. Nr 26, poz. 177), Konwencji w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych wraz z Protokołem (Dz. U. z 1937 r. Nr 26, poz. 175) oraz Konwencji dotyczącej opłaty stemplowej w przedmiocie weksli trasowanych i własnych wraz z Protokołem (Dz. U. z 1937 r. Nr 26, poz. 179), podpisanych w Genewie dnia 7 czerwca 1930 r.

Ratyfikując Konwencję w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych wraz z Protokołem Rząd Luksemburga uczynił, zgodnie z jej art. 1, zastrzeżenie ko-

rzystania z uprawnień przewidzianych w art. 1, 4, 11, 12, 13, 15, 16, 18, 19 i 20 Załącznika II do tej Konwencji.

Jednocześnie podaje się do wiadomości, że notą z dnia 13 maja 1963 r. Rząd Austrii poinformował Sekretarza Generalnego ONZ, iż w oparciu o postanowienia art. 1 ustęp 3 Konwencji w sprawie jednolitej ustawy o wekslach trasowanych i własnych wraz z Protokołem (Dz. U. z 1937 r. Nr 26, poz. 175) czyni zastrzeżenie zawarte w art. 18 Załącznika II do powyższej Konwencji, że „niektóre dni powszednie będą przyrównane do ustawowych dni świątecznych pod względem przedstawienia do przyjęcia lub do zapłacenia i wszystkich innych czynności, dotyczących weksla trasowanego”.

Minister Spraw Zagranicznych: w z. J. Winiewicz